

Lazarus mendicus, Georgii Macropedii.

<https://hdl.handle.net/1874/342142>

LAZA-
RVS MEN-
DICVS,
GEORGII
MACROPEDII.

APVD SYLVAM DVCIS
Ioannes Schæffer excudebat
Anno 1542.
Mense Junio.

GXXII

GEORGIUS MACROPEDIUS
Brunoni suo S. D.

Non possum mi Bruno post Italicas mecum
cōmunicatas fabulas, post Rhomanæ vrbis
ostenfas antiquitates, post nonnullas, quæ
mihi negocium faciebant, explicatas per artis tuæ
industriam difficultates, aliq̄ plura tui erga me fa-
uoris iudicia, non possum (inquā) quin tibi rursus in
aliquo studeam gratificari. Cum solo autē munere
literario (quod aliud non habeā) de me bene meritos
donare soleam, ipsumq̄ tibi (quod pictura propemo-
dum semper rei literariæ coniuncta fuerit) non in-
gratum fore confidam. Hanc nostram Lazarum
(qualis qualis est) tandem integrā tibi dedico. Nam
cum animaduertissem, quod ipsa, licet imperfecta,
(dum ante annum vnum aut alterum populo spe-
ctanda exhiberetur) nonnullis placuisset, nolui eam
remanere acephalam, sed arrepto calamo quatuor
posterioribus ex tempore scriptis actibus primū
ex tempore adieci, & acephalo (quod aiunt) my-
tho caput indidi. Accipe igitur mi Bruno vt
ab amico profectum, licet exiguum, hoc
munusculum, & inter grauis rerum
vrbicarum curas nostris subinde
pijs facetijs animum tuum
oblecta. Vale vir pru-
dentissime, nōsq̄ vt
soles, ama.

G. M.

¶ Argumentum in Lazarum.

Læmargus opibus affluens, dum purpurâ
 Byssiq; tectus splendide cum fratribus
 Et delicate victitat, nec inopibus
 Nec hulceroso Lazarus (quanq; fame
 Tabesceret) vel miculam largitur. At
 Contrâ propelli ab ædibus cæsum iubet:
 Quare inter epulas gastrimargus mortuus
 Ad inferos à diabolo detractus est.
 At inopia defectus ac fame Lazarus,
 Ad Abrahamæ sinum ab angelis subuectus est;
 Vbi, dum vorax perpetuo in igne affligitur,
 Fruitur perenni squalidus solatio.

¶ Personæ Dramatis.

Prologus	Merimnus cum	Moloborus cum
Læmargus.	(.4. fratribus.	(puero.
Tryphera.	Ancilla.	Angeli tres.
Oeconomus.	Diaboli duo.	Chorus ex pueris
Dætrus.	Lazarus.	(ris & puellis.
Dæmones.	Abraham.	
Thrafo.	Typhlus.	
Cynopa.	Bronchus.	

A

PROLOGVS.

CVM animos videret ad theatron plurimum
Nuperrimè spectantium, ad sacras magis
Quàm res prophanas affici Macropedius,
Aliam rogatus Æthnicam, desumpsit ex
Sacris libris, & comicos ex tempore
Descripsit hanc vobis agendam fabulam, vt
Vobis foret cordi, atq; nobis vsui.
Ex tempore inquam, angustia nam temporis
Ab epithasi atq; errore cepit scribere,
Et mutuatus ex Hecasto protafin est,
Quam anno priore (si memineritis) ædidi.
Oratq; vos, quo huius rei modo veniam
Mereatur, hanc enim dabit tandem integram,
Modò mediam partem eius ac nouissimam
(Velut hæctenus) placuisse vobis senserit.
Fortassis obiectabit illi quispiam,
Quòd audeat sacratissimam rem, & serio
Nostræ salutis à Christo Iesu proditam
Tractare comicè, & facere rem ludicram.
Fatetur ingenuè, quòd eadem ratio se
Sæpenumero deterruit, ne quid suum
Vel ab alijs quantumlibet scriptum pie,
Doctève, quod personam haberet Christi Iesu
Agentis, histrionibus seu ludijs

3

Populo exhibendum ex pulpito committeret.
Quapropter hunc nec matre natum virgine
Infantem, nec accisum, nec alueo sacro
Tinctum, nec opera mira patrantem, nec in
Cœna vltima sese cibantem apostolos,
Sic neq; ligatum, verberatum, proditum,
Sputo illitum, cæsum flagris, spina obsitum, in
Cruce mortuum, & denuo reuersum ab inferis,
Viuum resurgentem, ausit in proscœnium
Producere, indignum arbitratus & impium,
Christum gnatum dei vnicum, & nostrum omnium
Salutis authorem vnicum, sub imagine
Leuis hominis procedere ad spectaculum.
Illos tamen non arguit, qui ea scriptitant,
Si quo legantur, non agantur, scriptitant.
Solent enim plærunq; plus afficere ea,
Quæ verba personis dedere dramaticos.
Nihilominus, si excerpta sit sacris libris
Parabola vel historia honesta, vbi nec Deus,
Nec Christus actor sit, sibi & alijs putat
Licere eam exhibere vobis comicos.
Cuiusmodi nanc exhibenda est Lazari,
Non ille, quem iam quadriduanum à mortuis
Resuscitatum credimus, quòd is sine
Filij Dei persona agi non possiet,

Sed illum agemus Lazarum parabolicum,
 Quin iacuit hulcerosus ante diuitis
 Epulonis ostia, & poposcit miculis,
 Quæ decidebant orbibus, saturarier.
 At nemo ei quis famenti tradidit.
 Hæc de periocha iussit author fabulæ
 Me proloqui, rogatq; vos, vt si cui
 Iudicio in hoc rerum sacrarum visus est
 Errare, vt is se moneat (audeo dicere)
 Quòd obstinata mente dum cognouerit
 Errata quis minima non defenderit.
 Valet cuncti, & si fauetis Iudij,
 Quieti adeste vos rogamus maxime.

ACTVS PRIMVS.

SCENA PRIMA.

Iambici trimetri.

Læmargus. Thrafo. Cynopa.

VXor mea est paulò ac velim tenacior,
 Domi meæ volui meis cum fratribus
 Ientarier, ientaculūmq; in prandium,
 Et prandium in cœnam, atq; cœnam vesperem in
 Noctem profundam ducere. At illa haud scio
 Quos quærat in scirpo (vt ferunt) nodos, meam
 Excusat aut post pocula ægritudinem,

Aut craftinum fastidium, suum deinde
Incommodum, & fratrum omnium dispendium,
Quasi in epulis noctes diesq; ducere
Et vsq; pergræcarier non siveuerim,
Quasi illa non habeat suis pro incommodis
Servos & ancillas domi q̄ plurimos.
Quasi fratribus, mecum quod abliguriane
Ingurgitênt ve, non abunde suppetat.
Verùm hæc suæ tenacitati callida
Prætexit, atq; vafra comminiscitur.
At (vt inquit) tenax requirit prodigum.
Non sua sibi commenta friuola proderunt.
Heus heus adeste, qui otio, qui fabulis
Totum absq; herili commodo teritis diem.
Malo siquidem duplum foris cum amiculis
Prodigere, vel per aleam dispendere,
Q̄ simplum in ædibus meis cum iurgio.
Adeste, num vocauiero vos septies?
Thra. Here adsumus. Læ. Quin aduolastis ocyus
Tu Thraso abi ad fratres meos, & singulis
Mandato nostro nomine, vt domi meæ
Alacres sub horam prandij compareant,
Nullam quoq; excusationem admittito. Thr. Haud
Admittam. Læ. Abi. Cynopa ades, curre illico,
Nostrorū veteri dic amico Dæmoni, vt

Mox me a d futurum expectet ad ientaculum,
Paréty distillata vina tertio
(Primum omnium) cum saccharo canario,
Vel defrutum, vel hypocraticum, post crapulam
Nocturnam vt hæc stomacho sient medicamini,
Cy. Sic dicam, Læ. Abi, atq; reuertere, locutus mea
Cum coniuge ipsum sine mora ipse obruam.
Cy. Id dicam, & hic ero prius q̄ creduas.
Læ. Videbo quid facturus es. Prodi ædibus
Tryphera mea huc, sunt quæ tibi mandanda sunt.
Blande loquar, ne delicatus auribus
Quid obsem. Natura nanq; mulierum
Huiusmodi est, vt nisi suauioribus
Verbis loquere & blandulis, nil obtines.

ACTVS .I. SCENA .II.

Trimetri. Tryphera. Læmargus.

MEn' huc vocaueras foras Læmarge mi?
Læ. Vocaueram. Try. Ob quam gratiam?

Læ. Quo epulemur, &
Lætetur hodie mea voluptas splendide.
Ego iussi adesse Dæmonem cum fratribus,
Tu fac coquantur, quæ apparanda, lautius.
Pueris, puellis, liberisq; præcipe,
Vt omnia ex sententia tua apparent.
Try. Mi vir, nihil tandem relinques liberis?

Erarium nostrum quousq; exhauries?
 Junq; ne quippiam repones parcior?
 Admitte tandem obsecro parsimoniam.
 æ. Quid vxor his curis misera distringeris?
 Vobis egendum, vt liberi sint diuites?
 Num ærarium nostrum indies exhaurio?
 Non pro decuplo centuplum reponimus?
 Considera an queamus Eutychian domo
 (Licet velimus) ferculis expellere.
 Non copulamus agrum agro, & ædes ædibus?
 Non nostro in ære plurimi cum fœnore?
 Nonne reditus perpetui, & irredimibiles?
 An est, quod in re familiari postules?
 En plena diuitijs domus. Triclinia
 Superba pictis lectulis, & cubicula
 Eburneis cubilibus, tua scrinia
 Referta bysso, purpura, holoserico,
 Nostrum vtriusq; cultui, laquearia
 Et cuncta fulgent atria peristromatis,
 Tapetibus, & emblematis: purissimo
 Vino atq; oliuo exuberant penuria.
 Cumulata ferre & tritico granaria,
 Bonisq; onusta reliqua promptuaria.
 Armenta plurima, gregesq; plurimi
 In pascuis vberibus, agri tritici,

Siliginis, vini atq; oliui fertiles,
Tanta quoq; frugum hoc anno erit abundantia,
Vt nec apothecas autumem, nec horrea
Sufficere posse colligendis fructibus.
Quot inferet talenta nostro ærario
Hæc tanta annonæ copia? Et quibus omnia hæc
Seruabimus? Num sacrificis locupletibus?
Num sordido gregi atq; inertī pauperum?
Try. Detestor hos. Læ. An liberis, quos nescias
Vtrū: ne sint probi futuri an improbi,
Parcive nobis mortuis an prodigi?
Esto, futuri sint probi, fraudabimus
Vterq; nostram genium? Itaq; Venus mea
Edamus & bibamus hoc die, & omnibus,
Quos fata vtriq; fuerint, donec gulam
Titillat, esca escamq; gula dijudicat,
Cras namq; (vt in prouerbio) moriemur, &
Mox esse in æuum desinemus mortui.
Try. Me obtundis his sermonibus, nec est, quod ijs
Respondeam. Ergo fruamur his præsentibus
Donec libebit, & licebit iuuenibus.
Non transeat flos temporis. Læ. Iam mihi sapias,
Para igitur omnia, quæ gulam irriterent, iube
Vernis tuis rerum satagere. Try. Iussero.
Læ. Quid non huic persuadeam mulier culæ.

6
Modo studeam blandiri: Try. Cum Dætro ades
Oeconome, sunt tibi quæ foris præcepero.

Læ. Iube instrui mensas, & argentum elui,
Sitq; apparatus ferculorum splendidus.

Try. Hac te leuem Læmarge sollicitudine,
Noui ego probè quid deceat in conuiujs.

Tu modo tibi atq; tuis famem & gulam addito.

Læ. Licet, obsequèdum mulieri, Ingrediar domū, &
Mutato amictu mox adibo Dæmonem.

¶ ACTVS .I. SCENA .III. Trimetri.

Oeconomus. Dætrus. Tryphera. Cynopa.

Quid nos vocasti domina? An est quæ exequi
Mædes? Try. Emitte duob; aut trib; aureis
Obsonia, viris quæ decem suffecerint.

Ne parcite vni aut alteri sestertio,

Vt quæq; sint lectissima, Oeco. Hera curabimus,

Try. Curato tu, ne quicq; honori detrahas.

Curato Dætre sic coquas, ne quid gulæ

Heri paret fastidium. Dæt. Curabitur.

Try. Curate, longa ne moram cura pariat.

Satagite. Dæ. Et id curabit. Tr. Cape sportulā. Dæ.

Oec. Præter suum fiet hera morè dapsilis? (Hem.

Noctua volat, Quis comes erit vel affecula,

Cum abiuerim, Læmargo cuncti ad Dæmonem?

Sed commodum, Cynopa adest. Cynopa, herus

Te intus moratur egrius. Cy. Cynopa adest.
Oe. Ingredere. Tu Dætre ad fore sequere. Dæ. assēq̄r

ACTVS .I. SCENA .III.

TRIMETRI.

Læmargus. Cynopa. Bronchus. Typhlus.

Q Vid n̄ inquit Dæmones? Cy. Te sibi fore
Gratissimum, petiteq; vt ad se mox nihil
Cunctatus aduoles, simul cum coniuge
Et liberis, quòd ampliter cupedias
Ientaculo parauerit. Læ. Cum coniuge
Et liberis? Cy. Sic inquit. Læ. Etiam sanus est?
Habet quòd agat vxor, nuces quoq; liberi
Nondum reliquerunt suas, & eos meo
Sinam adesse contubernio? Cy. Saltem cupit
Te adesse q̄ primum sibi. Læ. Tu isthac prius
Me veste purpurea induc. Cy. Hem cedo dexteram,
Tibi dexterã, fac byssus hæc ex purpura (Læ. Hem
Decenter eniteat, caue sis, ne quod ad
Decus vel ornatum attinebit, negligas.
Cy. Enitar here pro viribus ne negligam.
Bron. Se diues hic festiua amiētus purpura
Ientaculo Typhle sumptuoso præparat,
Spectabo cuius ædibus se ingesserit,
Si forte sit spes aliqua nostris ventribus.
Ty. Quis diues hic? Br. Læmargus hic, gulosus hic,

Nam præter hoc, nescio equidem, an fiet viro
 Vocabulum. In tanta omnium rerum inopia,
 Nostræ inediæ si qua Typhle nunc solatia
 Speranda sunt, à ditibus speranda sunt,
 Ty. Verum quidem, quod Bronche ais, & pauperes
 Nihil queant impendere. Atqui diuites
 Nihil finit tenacitas impendere.

Br. Tentanda res. Læ. Composita sat iam vestis est,
 Dactylothecam porrige. Cy. Hem tibi annulos.

Læ. Hos pulveres festiculosq; scopula
 Caligis meis detergito, & sandalijs,

Cy. Faxo libens. Ty. Tam curiosus vestium
 Cultus inopi mendiculo nil destinat.

Nihilominus (vti Bronche ais) tentanda res.
 Videto quo diuerterit. Bron. Curauero.

Læ. Sat, eamus hinc, foris moratur Dæmones.

Cy. Morare adhuc. Læ. Quid adhuc moræ?

Cy. Festucæ adhuc à tergo adhærent. Læ. Expedi.

Cy. Sta paululum.

ACTVS .I. SCENA V.

Trimetri. Dæmones. Lazarus.

Q Vid nūc moratur? ecclū cum, vincet suam
 Vxorulam, se poliet vsq; meridiem. Hui
 Quis reptat huc mali ominis homo sordidus?
 Laza. Vidisse nunq̄ te canis David pater

127
Iustum virum à Deo felictum, aut illius
Sobolem indigentem panibus, verum ego fame
Defecero, nisi quispiam refecerit.
Mi vir beate, quem Deus præ cæteris
Mortalium bonis beavit, obsecro
Vel miculam panis iube mihi porrigi.
Quòd tertius dudum dies illuxerit,
Ex quò nec edi nec bibi nisi laticem
Subturbidum. Dæt. Soletur ipse te Deus,
Et adiuuet, nos hic tibi nil coximus.
Laza. Vel miculam, siccámve panis crustulam.
Dæt. Prorepe ad ædes proximas, non mihi vacat
Tuis studere commodis. Laza. Te obsecro, mei
Misereat. Dæt. Ab his ne procul recedes ædibus
Homo foetidissime? Abi in malam crucem, locu:
Concede dignioribus. Laza. Frater abeo,
Ne quæso mihi succenseas. Domine Deus,
Explodor vsq; ab omnibus, non aliter ac
Scobs aut peripsema abijctor inutilis.
Hic purpuratus & annulatus comiter
Tractandus est. Experior hoc verissimum,
Quòd dum superbit impius, miser vritur,
Sed hoc mihi vnicum in omnibus solatium,
Quòd pauperum suum Deus miser ebitur,
Nec vota eorum profus interitura sunt.

ACTVS .I. SCENA VI.
TRIMETRI.

Bronchus. Typhilus. Læmargus. Dæmones.

IAm tandem abacto Lazaro, Læmargus hic
Accedit ad ædes Dæmonis. Sequamur hunc,
Paulò quòd ille sit hoc viro benignior.

Ty. Si Lazarus repulsus est, quidnam spei
Nobis residuum? Bron. Id experiri satius est.

Dæ. Læmarge salue, quid moratus hæctenus?
Iam dudum enim te expecto. Læ. Salue Dæmones,

Res mihi fuit cū vxorcūla. Dæ. Quid ita? Læ. Q. ad
Rem aliquāto avidior est. Dæ. Id ingenium omnibus

Est insitum mulierculis. Eamus intrò,
Et poculis hæc eleuemus tædia.

Læ. Scitè mones: sequar, præi mi Dæmones.
Bron. Nunc introgressis ditibus nos gnauiter

Hoc occupemus ostium, ne putridus,
Et cui solet plus gratiæ impertirier,

Nos anteuertat Lazarus. Ty. Ne cor tuum
Mi Bronche subeat ista cogitatio,

Nobisq; quod fieri velimus, fratribus
Animo sinamus candido donarier.

Si præuenit nos Lazarus, locus prior
Debetur illi, nec dolo quouis malo

Nobis præoccupandus est. Scio Lazarò

Mentem (tametsi in summa inopia & india)
Tam candidam, vt ne miculam panis quidem
Præripere cuius gestiat. Bron. Sed longius
Abactus est sua purulenta ob hucera, &
Lento gradu repedit ob ægritudinem,
Erimus priores eius absq; iniuria.
Ty. Mi Bronche nil incommodemus Lazaro,
Quòd verus ipse filius sit Abrahæ.
Et vtinam habere fata post nouissima
Partem quietis merear hoc cum Lazaro.
Bron. Foribus priores adsumus, sta pone me.
Tibi proximus stet Lazarus. Ty. Stet Lazarus.

ACTVS .I. SCENA VII.

Trimetri, vt superiores.

Lazarus. Typhlus. Bronchus.

Salute fratres, quid spei pro his ædibus!
Vobis refulsit, vnde iam propulsus sum?
Ty. Nos nouimus rem, & indoluimus Lazare,
Hic admodum nobis parum affulget spei,
Nisi forte post ientaculum aliquas reliquias,
Quæ familiæ haud sint vsui, nobis dari
Contigerit. La. O spem languidam. Malint sui
Dare canibus, si pauperi ipsas porrigant
Rerum omnium ditissimi. Ty. Tentabimus,
Quòd si repulerit denuo, tolerabimus.

Neq; enim sumus te digniores Lazare.
 Sed hoc die nihil alimenti nactus es?
 La. Quid hoc die? Iam tertius agitur dies,
 Quòd panem in os meum miser non intuli.
 Dolor hulcerum, tormenta dira viscerum,
 Et alumna mortis morte acerbior, fames
 Me indefinenter macerant, me concoquunt,
 Et o vtinam me morte celeri finiant,
 Quiete tandem quo cupita perfruar.
 Ty. Tui me amice Lazare miseret profecto,
 Et pro virili te iuuare gestio,
 Nec(ita Deus Abraham patris nostri me amet)
 Vnq; bolum accipiam bonum, quem non libens
 Et vltro tecum diuidam. Sed obsecro
 Te, ne mala hæc, quæ pateris, aut passurus es,
 Mentem tuam labefaciant, sed omnia
 Vincas pari patientia. Meminerimus
 Iob hulcerosi, itémq; cæci Thobiaz,
 Qui per fidem, innocentiam, & tolerantiam
 Meruêri dici & esse amici & filij
 Dei optimi & ter maximi. La. Bene me mones
 Mi Typhle, quòd nil debeat mihi haberier
 Virtute prius, aut carius patientia,
 Quam & hæctenus cunctis mihi ingruentibus
 Malis perinde atq; clypeum opposui, neq;

Stultum quid in his contra Deum
(Si recta conscientia est) locutus sum.
Ty. Sit laus Deo nostro, & patris nostri Abrahamæ.
La. Amen, Deus laudandus est in omnibus,
Nec quippiam nostris paratur viribus.
Laudandus est flagella, siue immiserit,
Siue ipse tandem misericors retraxerit.
Laudandus est de ipsa quoque patientia,
Quam mentibus nostris benignus inserit,
Nam nostram eandem ob hoc potissimum astruo,
Quod vltro nobis à Deo donata sit,
Eoque solo gloriamur nomine,
Quod nos sibi vltro in filios, quos corrigat,
Delegerit. Quapropter hoc mihi vnicum est
Solatium, quod in his mihi doloribus
Non parserit, sed quasi scopon iaculantium,
Me posuerit. Scio namque quisnam dixerit,
Fili caue, ne disciplinam negligas
Domini, neque ab eo (dum arguit) defeceris,
Quem namque dominus diligit, castigat: &
Flagellat omnem filium, quem suscipit.
Ty. O Lazare, hæc pij hominis est meditatio,
Atque o vtinam ego mente tam facili queam
Hanc cœcitatem perpeti La. Sis bono animo,
In proximum est, quod à Deo illustraberis.

At fata nostra in foribus esse conspicio.
Ty. Quid mihi futurum nescio, nouit Deus.
At te patris nostris Abrahamæ sinus manet.
Bron. Quousq; tandem de patre nostro Abrahamam
Sine fruge disputabitis? Vestros logos,
Vestras manus, omnemq; vestram industriam
Venatui componite, vt vescamini.
Ty. O Bronche Bronche, pluris escam corporis
Putridi facis, q̄ permanentis spiritus.
Non absq; fruge loquimur, vt tu existimas.
Bron. Non absq; fruge, vbi ostium iam crepuerit.
Et exiet mox quispiam? Læmargus est,
Nugamini (si Dijs placet) de spiritu.
An solus vsq; Typhicagam causam tuam?

ACTVS .I. SCENA VIII.
TRIMETRI

Læmargus. Cynopa. Mendici. Dæmones.
Cynopa ades: quid hoc ostium grex impudens
Hic obsidet? Men. Læmarge, nobis obsecro
Paxilulum aridi iube panis dari
Famentibus. Læ. Secedite. Ty. Oro. La. Te obsecro,
Læ. Secedite. Heus scelestæ ades. Dæ. Quid improbræ
Seuuum euocat? Læ. Me commodum secutus es
Mi Dæmones. Dæ. Cur obsecro? miror etenim
Quidnam celer tuus volebat exitus.

Læ. Illiberale, & infidele, & reprobum est
Hominum hoc genus seruilium, cui serij
Negotij tuto nihil committitur.
Certum est Cynopen hunc domum ablegare, ne
Si quippiam cum amiculis, siue lepidis
Meretriculis prodegero, ipse coniugi
Rem deferat. Dæ. Facies quidem prudenter, hos
Nam proditores experimur crebriter.
Læ. Heus furcifer, scelerum caput: quin aduolas?
Cy. Adsum here, quid est? Læ. Infusa vina poculis?
Cy. Infusa sunt. Læ. Redi domum, atq; satage, ne
Quid imparatū inuenero: redi. Cy. Hem. Læ. Mane,
Læ. Dic coniugi nos adfuturos meridie. (Cy. Hem?
Tra) atq; dic, vino bibendo cantharum
Amplissimum paret, atq; cyathos aureos.
Toti deinde familiæ dicturus es,
Chorum instruant, modos coaptent musscos,
Choro cytharistas & choraules ordinent,
Qui carmine excipiant reuertentem, insuper
Inter epulas modulis suis nos recreent,
Quod hunc diem genio dicare statuimus.
Cy. Faceffo: nunquid aliud est, quod exequar?
Læ. Nihil. Cy. Valet. Læ. Nostra agamus ludicra
Et aleis & orbibus lusorijs
In atrio. Dæ. Sic placet, & inter pocula.

La. Ah Dæmones te (obsecro) nostri misereat.
Læ. Tun' hunc nutris putridū gregē pro his ædibus;
Et assuefacis ad atrium isthuc Dæmones?
Quin agis eos in maximā malā crucem?
Dæ. Merito increpas, q̄ hi ostium meum obsident;
Vt vix quæam ipse vel ingredi vel egredi.
Sed amodo non patiar. Amolimini hinc,
Nisi fustibus scapulas velitis tundier.
Dudūm ne te cadauerose hinc aspuli?
Quid huc redis? Huc Dæue, Geta, Palestriō;
Ty. Cedamus hinc, cedamus horum insanix.
Broni. Cedamus, à ientaculo nonnulla spes
De partiendis reliquijs proponitur.
Prius opleant gulam suam vsq; ad nāuseam.
Cy. Monstri profectō aliquid alunt in ædibus;
Quod ne ego sciam, propellor illinc callidē, &
Ne suspicentur, longe abacti pauperes.
Æs prodigere, ductate scorta, aut fœdius
Aliud parant. Scio q̄ tum herus, tum Dæmones
Sūt pronus in libidinem. Ab eo vti peragam
Quod iussit, & cūrem cūtem ientaculo.
Læ. Nil asperum fratres mei ob contumeliam
Ex ore nostro profluat, verūm magis
Hymnium Deo canamus, atq; supplices
Patrem precemur optimum. Ty. Ita mi Lazare;

Psalmum canamus quem lilet. Tu precine.

Chorus, versu Glyconico tetraastropho,
ex psalmo .86. Lazarus.

A Vrem quæso tuam mihi
Inclina dominans Deus,
Exaudiq; preces meas,
Cum sim pauper, inops quoq;.

Repetitio Typhi & Bronchi ad
singulos quaternarios.

Preces votâq; pauperum
Exaudi dominans Deus.

Lazarus.

Custodito animam meam,
Quod sim sanctus, & ex tua,
Saluum fac famulum tuum
Pendentem aure Deus meus.

Preces votâq;

Me Deus miserare, quod
Totam te inuoco per diem,
Et me lætifica, quod ad
Te leuavi animam meam.

Preces vôtâq;

Cum tu sis domine admodum
Suavis, mitis, & omnibus,
Qui te crebriter inuocant,

12
Plurimæ patientiæ. Preces votâq;

Qui rerum dominator es;

Auri admitte preces meas,

Et dñm te miser obsecro,

Voci intende meæ obsecro. Preces votâq;

Cum instaret tribulatio,

Et multis premerer malis,

Ad te vociferabar, &

Audisti gemitus meos. Preces votâq;

Haud quæ est similis tui

Inter milia numinum.

Non est qui valeat Deus

Factis facta tuæ assequi. Preces votâq;

Gentes cunctæ adcrunt tibi, ad-

Orantes tua numina,

Et tum domine inclytum

Nomen glorificauerint. Preces votâq;

Nam tu magnus es, & facis

Miranda in solo & polo.

Tu solus Deus es, neq;

Præter te Deus vltus est. Preces votâq;

Deduc me domine in viâ

Tuâ, vt absq; dolo queam

Ingredi, affice cor meum,

Vt nomen timeat tuum. Preces votâq;

Toto corde mes Deus
Meus te celebrauero,
Atq; glorificauero
Nomen perpetuò tuum. Preces votâq;
 In me facta tua est enim
Hæc clementia maxima,
Nam traxisti animam meam
Clemens tartaro ab infimo. Preces votâq;
 Insurgunt Deus impij in
Me, cœtusq; potentium
Quæsiuere animam meam,
Nec tui rationem habent. Preces votâq;
 Verum cum dominans Deus
Sis clemens, miserans quoq;
Tardus ad nemefin, citus
Ad dandam veniam reo. Preces votâq;
 Me clemens miserum aspice, &
Da sceptrum puero tuo,
Saluum fac quoq; filium,
Quem peperit tibi uernula. Preces votâq;
 Fac mecum Deus in bonum
Signum, vt erubeant mei
Osiores, videântq; quòd
Me soleris, & adiuues. Preces votâq;

13
ACTVS .II. SCENA .I.
TETRAMETRI.

Cynopa. Thrasus. Dætrus.

R Es admodū morosa, mulier in ædibus, cui nihil
Fieri potest, quin improbet, perpetuò amara, &
aspera,

Quæ vix finit pane atro, & atro caseo ientariet.

Hero meo malim domi inservire centies, q̄ huic semel.

Thra. Si impēderemus plus decuplo q̄ voramus, mitius

Vterq; nos tractaret, imò æquaret ipsis liberis.

Fortasse fert subinde hera ægre, quod agimus manu
aut pede, at

Quod dentibus sic agimus & q̄d faucibus, id ægerrime.

Cy. Mirum quòd in minutilis tam sint avari ac sordidi,

Qui in sumptuoso epulo p̄rando cinibus multo sicut

Profusiores cæteris. Thra. Natura propria ditium est

Servare minima sordidè, maxima nimis profundere.

Sed quicquid egerint heri (nisi durius plecti velint)

Et sustinere & abstinere (v̄t inquiunt) servos decet.

Nos itaq; herus quod iusserat tibi, satagamus exequi.

Mensam instruamus, lectulos sternamus, atq; pocula

Purè eluamus, frondibus dein atrium exornemus, &

Chorum ex ephēbis & puellis ordinemus consonum,

Ne sit, quod oculos introgressi offendat, aut bilem
excitet.

Cy. Rectè mones. Tam tandem adest coquus gravis
cupedijs.

Iurgabitur scio, & arguet nos otij. Dæt. Quid hic foris
Nugamini? Nihil est in ædibus quod exigatis? Th. Est,
Sed te morati, te sequemur prætiuum. Sequamur hunc.

Cy. Vides canistrum quot sequantur vltro parasitorum
greges?

Thra. Quos tu mihi parasiticòs narras greges? An
fordidos

Illos canes, cæcos, scabros, claudòsque, qui sagacius
Obsonium assequi solent, quàm damulas molossici?

Cy. Illos volebã fordidos. Eamus intrò, & hunc gregem
Foribus seratis arceamus ædibus. Thra. Præi, sequar.

ACTVS .II. SCENA .II.

Trimetri. Bronchus. Typhlus.

A Vibus malis canistrum id sumus secuti, ut augur
Anibus malis huc venimus, velut ex (tor.
foribus colligo.

Ty. Ut omittaris semper infœlicia. Ecquid Bronche in his
Foribus mali aut inauspicatũ cernitur? Br. Quæ ædibus
His crimòs exclussimi. Ty. Qui Brõche, qui? Br. Scitum
His clathra portis obdidere ferrea, ut longissime (probi
Nos arceant ab atrio, adeoque à canistri edulio.

Ty. Fortasse in his nõ habitat ædibus Datiuus (vt solet
Dici) sed Ablatiuus epulo quispiam. Br. Certissimum,

124
Nam quanq̄ is est argenti & auri copia ditibus
Byffo luavi, splendidâq; purpura vestitur, &
Quotidie opiparè & delicatè epulatur, attamè nihil
Impartit indigētibus, quod ipse ab annis data opera
Typhle deprehēdi plurib⁹. Thr. Fortasse captas ama
Mendiculo q̄ cōuenit. Pol diuites sestertios (plus
Nō largiunt̄ integros, sicut neq; chlamydas integras
Artocreas nec integras. Pane arido ac tenui stype
Nostra oīm mendacitas cōtenta sit. Br. Cōtenta sit.
Sed nec parum nec grande cuiuis porrigit, quis fiet
Aut nudior Leberide, aut pauperior Iro seu Codro.
Ty. Saltem lubens nobis dabit frustra sibi decidētta.
B. Licet man⁹ pedēsque cū Polypo prę media deuores
Ne miculam panis quidem pietate motus porriget,
Vt cum suæ pingues offellæ, electilēsque strangulent,
Ventrēmve crassum lauta fercula dissecent. Ty.

Meliora nos

Decet ominari ditibus, partem quibus debemus licet
Nostræ salutis maximā, quotq̄t sumus cœci, scabri,
Claudive, & id genus homines miserrimi. Quid
igitur huc
Diuertimus, si ab hoc nihil nobis futurū commodi
Si eleemosyna sperāda nulla Dæmonis sub ædibus.
Præstaret aliam (vt inquiunt) quercum excutere,
quàm in loco

Captare ventos retibus, posceréve aquas é pumicés
Br. Audi, vir hic pietate motus nil duit, veruntamé
Superare qđ canibus solet, nobis subinde obtruditur
Paulū moremur ad ostiū hoc iā, p̄ximī, ne forte quis
Nos antenerat, & occupet locum aptiorē quæstui,
Nā video quosdā incognitos huc aduolātes eminus,
Et hulcerosum Lazarū. Ty. Nil obfuturus Lazarus.

ACTVS .II. SCENA .III. Trimetri.

Moloborus cum puero. Lazarus.

Quò reptat hic homo sordidus? Pu. Nescio
equidem.

Nisi ad huius ædeis diuitis, nam ad ostium

Hoc proximum plures manere conspicio.

Mo. Recte, hic erit fortassis visceratio,

Panumve distributio. Pu. Ipsum suspicio.

Itérq; nostrum commode huc defleximus,

Mo. Quò tu hulcerose reptitas? La. Ædeis ad has

Viri propinquū diuitis. Mo. Quid diues hic

Impartietur indigentibus? stypes

Carnesve, an ex pietate panes candidos?

La. Nescio mi amice quid modo hic sperabimus,

Non ampliter solet hic suā impartirier.

Vtinam mihi liceat viri mensæ opiparæ

Impunè legere decedentes miculas,

Et pellere extremam famis molestiam.

In maxima hac rerum omnium penuria,
Mecum profectò bene actitatum plauderem.

Mo. Linquamus hūc, quo auertat hinc nros gradus,
Amplius & ipse accipiat, hæc commentus est.

La. Non comminiscor quicq̃ in hoc negotio.

Properate, & experimini, vobis velim
Plus obuenire, q̃ mihi sperauerim.

Mo. Hic hypocrita est, prorepat in malam crucem.

Pu. Vah purulente, tu dolo nos falleres?

La. Domine Deus, quousq; tandem in hac miser

Conuale lachrymarum, in hoc ergastulo

Carnis putridæ, hominum manebo opprobrium?

Plæbis manebo abiectio? quando veniam, &

Parebo coram te, hoc solutus corpore?

Fiat tamen non mea voluntas, sed tua.

Procumbam in hac umbra, & morabor gratiam.

ACTVS .II. SCENA .IIII.

Moloborus. Bronchus. Typhlus.

S Aluete fratres atq; amici. Bron. Tu quoq;

Salve peregrine. Vnde te venisse in hanc

Nostram Palestinam putabimus? Tuo

Siquidem videmus aliam inesse vultui

Formam & colorem, aliumq; cultum vestibus.

Mo. Laconicos vobis Lacon statum meum, &

Quæstum explicabo. Rebus infortunio
Luxuue decoctis, peragrata Hellade
Deueni in Asiam, & post Phrygas, Arabas, Syros,
In his locis me cernitis, tantummodo.
Fretum lyra, ioco, atq; mendicabulo.
Habetis itaq; me parem vobis breui
Fortunula. Si vultis ædes diuitum
Mihi indicare præni, ego bomolochia,
Cantu, & lyra, ventri gulæq; consulam.
Nec decrit æs marsupijs, nec edulium
Sitarchijs. Br. Quid Typhle respondebimus?
Ty. Rem offerret hic pulcherrimam, si tam foret
Proba atq; honesta, q̄ videtur utilis.
Nos commodum nil ducimus, nisi quod simul
Probum atq; honestum iudices. Br. Quid igitur est,
Quod plurimum dici solet, doctis quoq;
Honestum id esse, quod admodum sit utile?
Ego satis honestum iudico id, quod commodat.
Ty. O Bronche Bronche, non sapis quæ sunt Dei.
Hæc te pater cœlestis haud docet, at caro
Tibi suggerit, nam quamlibet docti sicut,
Qui hæc prædicant, cœcutiunt, imo magis
Tota via errant plurimum. Br. Errant. Ty. Cæter
Tu quisquis es, nostro gregi addi non vales,
Qui sanus & robustus es, quod colligo ex

Legis tuis. Nugis omisissis improbis
 Manus honestis applica laboribus,
 Ne diuites, quod destinant pauperibus, id
 Tu deuores, & cuomas nouissimè
 Coram superno iudice. Mo. Ep didascalum,
 Qui pius satis iam uisitauit loljo. An est
 Quicq̃ prius præstantiusve commodos
 Dum extis piuit, non recipienda lancibus?
 Tiresia abi tu cæcior. Iam tibi loquer
 Dux claudicans, mecum ne vis paciscier?
 Br. Videre tu nostræ quidem inopiæ probè
 Contulere, sed religio ab hoc discedere est,
 Cui dedidi me iam diebus plusculis.
 Ex ordine astra si uelis, non te sequar,
 Nec duxero, contentus hac mea inedia,
 Mage q̃ tuis extis suauioribus.
 Ty. Sic Bronche, sic virum beatum prædicat
 Psalter eum, cui Deus spes eius est,
 Nec vanitates respicit, falsas quoq̃
 Vesania. Bron. Solatur hæc me cantio
 Mi Typhle, nec dum uixeris te deseram.
 Mo. Cæcutiens dux cæco adest. Iam faxo, ut his
 Pro his ædibus suscipiar ipse in atrium,
 Vos uelut inertes longius abigamini.

Accine puer cum tripudio fidibus meis,
Cauéq; ab ijs, quos Iuppiter signauerit.
Pu. Quib⁹ putas? Mo. Claudis, scabris, cæcisq;, & id
Genus alijs hominibus vsq; subdolis.
Iam accine lyræ, sataq; iustis gestibus.
Cedamus huc. Pu. Sequor. Valete sordidi.

¶ Chorus, per Moloborum puerum,
& mendicos. Ex capite
.20. Ecclesiastæ.

S Truxi magnificas domos,
Plantaui quoq; vineas,
Amœnis & in hortulis
Diuerso genere arbores,
Sæui fructiferas mihi, &
Piscinas, sata quæ irrigent
Produxî, scaturigine.

Men. Inter stulta & inania
Hæc sunt maximavanitas.

Quæsiui mihi seruos,
Ancillâsq; domesticas,
Armenta atq; ouiumq; greges,
Præ cunctis quoq; regibus,
Qui sunt, quicq; futuri erunt,
Cum auro opes mihi plurimas
Rasi ex vrbibus, atq; agris. Men. Inter stul.

Cantantes pueros mihi
 Conciui, atq; puellulas,
 Omnes delicias quoq;
 Nati quas hominum expetunt.
 Pro vino aurea pocula
 Fundendo, & Ganimedeas,
 Qui Bacchum mihi misceant. Mend. Inter stult.
 Quam nactus sapientiam
 Mecum perstat in omnibus,
 Non negavit oculis meis.
 Permissi quoq; cor meum
 Partis vsq; fruisier,
 Hanc partem ratus optimam,
 Voluptate fruisier.
 Mendici. Inter stulta. &c.

ACTVS .III. SCENA .I.

Trimetri, vt reliqui omnes.

Tryphera. Bronchus. Typhlus.
 Moloborus. Ancilla. Lazarus.

Q Vis fetor hic pro foribus? Amolimini hinc
 Fex hominum ab ædibus meis longissimè,
 Qui aëra situ, pædore, pure, & sordibus
 Corruptis. Volo liberæ ædæ meas
 A putido hoc hominum genere seruari.

C .I.

Bron. O domina te mei misereat obsecro,
Qui ferme ab incunabulis claudas, nihil
Laboris efficere queo. Tri. Non audio. Br. Heu.
Ty. O domina te mei misereat obsecro,
Qui matris ab utero usq; in hunc tristem diem
Solis iubar videre non potui miser.
Miser vir is, qui cæcus est, domina mea,
Miserrimusq; præ omnibus mortalibus.
Quare age mihi parum impertias. Tri. Non audio.
Ty. Heu.

Br. Eia domina. Tri. Non audio. Amoliamini hinc,
Nisi si velitis fustibus propellier.
Heus Traso ades, Cynopa ades, procul ædibus
Hi sordidi in malam crucem nolint velint
Abigendi erunt. Neq; te quidem nouissimum
Qui poplite flexo supplicas, admiserò. La. Heu.
Tri. Omnem semel statui hunc gregem disperdere
Facient sibi tribatariam domum meam
Vilissimi? Amodo nemini vel miculam
Impertiar, nisi forte quæ canibus meis
Residua sint. La. Hæc sit vtinam mea portio.
Tri. Quis tu peregrine? aut tibi quæ patria? aut
Ad sacculum quod adegit infortunium?
Mo. Moloborum vides Laconicum, rei meæ

Me familiaris adegit huc profusio,
 Cantus, locus, chelysque ventri consulit.
 Si mea opera placet uter, iube ingredi,
 Videbimur tibi plura multo in ædibus
 Præstare, quàm promittere. Hic quæ audita forte
 Aut visa sunt, stupido huic gregi ac bardo acta sunt
 Tri. Te pro mea sententia iam nacta sum,
 Ut hoc die modos agas, chorum instruas,
 Virorum ducas obuium, qui pluribus
 Iunctis sibi procedet ad conuiuium.
 Mo. Quod iusseris, lepidè exequar. Tri. Sta paululū,
 Ingredere Abra, & Thrasum & Cynopen enoca,
 Qui me vocantem exiliter non audiunt.
 Anc. Ibo hera, & eos vocabo. Vin' reditura sim,
 An aliud expedire in ædibus iubet?
 Tri. Ne regrediare, sed stude, quo singula ad
 Conuiuium quæ pertinent, parata sint.
 Anc. Parata erunt. Tri. Dices quoque familiæ meæ,
 Vernaculis & liberis, ut se parent
 Odæ & choro, quòd mox herus venturus est.
 Nec pro tibicine amodo sint anxij,
 Quòd vltro sese hic obtulit, qui agat modos.
 Anc. Sic dixero, faxque cuncta nitida sint,
 Tri. Abi. Hunc gregem tenebriconum non queam
 Propellere? —————

ACTVS .III. SCENA .II.

Cynopa. Tryphera. Thrasus.

— **A** Dsumus hera, nos vocaueras?
Try. Vocaueram. Quid me foris
motamini?

Cy. Canibus cibandis occupati, neutiq̃
Te audiuius: dic quid velis nos exequi.
Try. Tu Thrase duc hos intrò, & ocyus optimo
Cibo atq; laccho exhilara. Thra. Agam fideliter.
Try. Fustem deinde quernum cum aptaueris,
Reuerte, vt hos vilissimos & improbos
Homines propellas ædibus. Thra. Factum puta.
Try. Quid est tibi in panario? Cy. Nihil, præter has
Canum reliquias pauculas, quas canibus his
Bipedibus animi gratia obijcere statui,
Quo tu quoq; videas foris lepidissimam
Captantium rem ludicram. Try. Placet, obijce.
Abiant in rem pessimam. Cy. Heus vos prendite.
Try. Haha he, canum in morem alter alteri bolum
Præripere fraude gestiunt. Pol claudus hic
Non claudicat, cerco suo optima subtrahit.
Solutus scabrosus nil capit propter suam
Ignauiam aut inertiam. Cy. Heus abite nunc,
Si non velitis fustibus lumbilragium
Mox perpeti. Try. Nisi cesserint, mox Thraso eos

Aspelle hinc verberibus. Heus tu, nunciã
 Hero apparatus singula. Cy. Hem, facesso herã.
 Try. Ibo intrò, vt huc Thrasus morator exeat

ACTVS .III. SCENA .III.

Lazarus. Bronchus. Thrasus. Typhlus.

O Bronche Bronche, vt impiè & dolosè agis;
 Qui noti modo mihi bolum palam eripis,
 Sed clanculo viro imponis de te hæc tenus
 Bene merito. Sed videat æquus arbiter;

Bron. Tace, iace, & putresce sordibus tuis

Scaber, quid omnium quæ habebas surpui?

Thra. Adhuc ne statis, adhuc ne festitatis hic

Genus hominũ improbissimũ & vilissimũ. Br. Hui.

Thra. Iam (nisi manus mihi stupecant) fustibus

Ita vos emolliam, vt tum brachijs

Tum cruribus pax committitis, laud secus

Ac polypus exosses solo incubetis. Bron. Hui.

Thra. Quin cedis hinc, qui (vt audio) imponis alijs

Technis tuis? Bron. Qui cesserim qui claudico

Miserrimus? Thra. Iam claudica. Br. Heu. Thra.

Iam claudica. Br. Heu.

Thra. Iam claudica. Br. Heu me miserè, vt hic mihi pa-

Acerbus & durissimus. Th. Quid tu quoq; (nis est

Moraris hic palpator improbissime?

Ty. Quò abibo, qui solis iubar non intuo?

Hoc absq̄ duce? Thr. Duce hoc abi. Ty. Heu. Thrst.

Duce hoc abi. Ty. Heu.

Th. Duce hoc abi. Ty. Heu miserimū, q̄ nihil ab his
Refero ædibus, nisi verberum amplas copias,

Mi Bronche, iam virtute qua vales præi,

Te ego pone cespitans sequar. Nobis Deus

Reponat hanc calumniam in sinu Abrahæ.

In Lazarum nunc hulcerosum sæuius

Multo (quòd creptare neutiq̄ valet)

Grassabitur, qui vt optimusq̄ & mitis est,

Tergum est daturus cæstibus. Spectemus hæc,

Quantū dolenda, hinc eminus. Thra. Quid tu omniū

Quos fert humus spurcissime, necis pabulum, &

Orci cibus, non hinc abis? non hinc abis?

Non hinc abis? La. Heu me. Th. Vel ad coruos, vel in

Baratrum, vel in malā crucem? La. O domine Deus

Vide obsecro hunc meum laborem, & hanc meam

Abiectionem, & omnium mihi propitius

Remitte noxam criminum, quia solus es

Qui tum laborem tum dolorem respicis.

Thra. Quid murmuras? Quin suspicis? La. Sine me

Nostræ moræ tibi amice causam dicere. (obsecro

Th. Quā? dic breuibus, neq̄ eī tibi (q̄q̄ improbo)

Inuideo tantum temporis. La. Vidēs ne me

Miserimum? Thra. Video equidem, quem fustibus

Miseris modis modo contudi. La. Vidēs ne me
 Adeo hulceroso corpore, vt pedes meos
 Non nisi dolore maximo reptandōq; hinc
 Promoueam? Adhęc iam tertius agitur dies,
 Quę dempta aqua ob tantā omnium rerum inopiā
 Neq; calidum neq; frigidum (velut inquit)
 Nec aridum nec humidum in es meum intuli.
 Nam quod Cynopa impertijt modo largiter,
 Non mihi sed alijs commodat. Sine ergo me
 Pro heri iacere foribus, vt vel miculis
 Quę mensę herili decidunt, merear miscē
 Vt cunq; refocillarier, nam si mihi
 Defuerit hoc die edulium, non vixero
 Vsq; in crastinum. Thra. Vivas licet vel oppetas,
 Nil proficis. Non te finam pro foribus his
 Decūbere. La. Heu. Th. Te surrige, hac herus domū
 Se conferet, ne pestilens fa tor tuus
 Naribus heri mei oboleat. Surge ocyus.
 Quo Genio in hoc (malū) cadauer incidi?
 Sequere me, & huc te promoue, quo te traham.
 La. Sequor libens. Thr. Iaceto ab hac parte ædium
 Per gratiam, nil impetraturus tamen
 Et autūmo. Hei, cadauere hic putidior est.
 Recipere me domum necesse est, quod gradu
 Celeri Cynopa regrediens certō indicat

In stare tempus prandij, quo smegmate,
Sapone quo manus meas hoc pure, & his
Putoribus piabo, prorsus nescio.

ACTVS .III. SCENA .III.

Hymnus Lazari, cum mendicis: ex psalmo .13.

Vsq; quo domine obliuisceris. &c.

Iambico dimetro tetraastropho.

Quouſq; cris mei immemor
Miserrimi domine Deus?
Quouſq; vultum amabilem
A me reflectes obsecro?
Quouſq; curis cor meum
Vanissimis afflixero,
Quæ animam meam morroribus.
Noctu diuſq; macerant?
Mend. In Abrahæ ſinu. &c. vt infra.
Quouſq; criſtas erigens
Hostis meus me deprimet?
Domine Deus me respice, vt
Exaudias preces meas. Mend. In Abr.
Oculos meos illumina,
In morte ne vnq̄ obdormiam,
Nequando præualuisse se
Contra me iniquus iactitet. Mend. In Abr.

Si moueat, exultauerint

Qui me premunt hostes mei,

Speraui at ego super tua

Nitāq; misericordia. Mend. In Abr.

Lætabitur quoq; cor meum in

Tuo salutari. Canam

Qui bona mihi tribuit Deo, &

Altissimo eius nomini.

Repetitio Typhli & Bronchi à longe
stantium ad singulos versus.

In Abrahæ sinu quies

Solabitur nos Lazare.

Br. Crepunt fores, cedamus hac in viculū. Ty. Heri.

ACTVS .III. SCENA V.

Cynopa solus.

Iam strata mensa, cibus paratus, & Chorus

Instructus est, solos qui edant requirimus.

Sed commodum, se promouent ex ædibus

Herus cum amico Dæmone, atq; è viculo

Fratres sequuntur quatuor. Miror equidem

Abeſſe quintum, eūq; natu maximum.

At propter illum infecta res non manserit.

Iam tempus est Chorum foras vocarier,

Ne post eaq; se viri sociauerint,

Nos imparatos occupent. Proдите nunc

C .f.

Quotquot Chorum aesturi eritis. Hec procedite
Comiue herusq; proximi haud moremini.
Bene est, hera exit, & Chorum ipsa eduxerit,
Functusq; munere ipsa eum introduxerit.
Venia tua sit factum hera, quod agam intus est.

Chorus Puerorum & Puellarum

Carmine Glyconico.

Sapient .20.

N Il tandem caro nostra erit,
Quam extinctus socij cinis.
Instar mollis & aëris
Soluetur quoq; spiritus.
 Vt vestigia nubium,
Hæc sic vita recesserit,
Atq; instar nebulæ effluet,
Quæ Phœbi radijs liquet.
 Vt umbræ quoq; transitus;
Vitæ tempus inanis est,
Nec quisquam fuerit memor
Nostrî nominis amplius.
 Ergo his, dum iuuenes sumus,
Fruamur socij bonis.
Vtrodum simul assuunt
Cyprus Bacchus & ynguina.

Ætas dum cita florida est,
 Vernent tempora floribus,
 Anteq̃ violæ, rosæ, &
 Blanda lilla marceant,
 Expers lætitiæ & iocis
 Nostrum nemo fit omnium,
 Sors quòd vna fit omnibus
 Hæc mortalibus optima.

ACTVS .IIII. SCENA .I.

Iambici Trimetri.

Læmargus. Dæmones. Triphera,
 Aphron. Lazarus,

Rosam meam vides morantem Dæmones?
 Dæ. Video lepidam, nec nostra in vrbe se-
 cundam habet.

Læ. Eamus intrò, vt sacrificemus Genio in his

Ei sacratis ædibus. Dæ. Promptissimi

Ministri erunt. La. O viri opulenti & diuites

Mei miselli meminertis, cum bene

Vobis fuerit, vt gaudeam vel micula.

Tri. Salue marite, salue amice Dæmones.

Saluete fratres plurimum. Lætissimus

Vester mihi mediusfidius aduentus est.

Frat. Tibi magnam habemus gratiam. Tri. Vbi

Merimus est?

Aph. In agris satis vel pascuis. Tr. Quid ibi modo?

Aph. Mihi sollicitus argentum & aurum colligit.

Tr. Qui tibi? Aph. Quod omnia cum sibi corraserint,

Hereditaria mihi tandem cesserint.

Nec liberos enim ille habet, nec caeteri.

Tri. Si tu superstes vixeris. Aph. Ego vixero, at

Morientur hi, partis frui quod negligant.

Tri. Ingredere, ne primi absq; te confederint.

Aph. Recte mones. Laz. Oro dña mei memineris.

Tri. Sequar obuium absenti, Cynopam emiserò.

¶ ACTVS .IIII. SCENA .II.

Lazarus. Cynopa.

M I Dens, vt obsurdent mihi aures omnium,

Me negligunt quasi non tuum sim plasma, non

Seruus tuus, non filius tibi vnicus,

Sed velut abortiuum, quod à matris utero

Informe reijcitur foras. Anima mea

Cur tristis es, turbasq; spiritum metum?

Spera in Deo, quia confitebor illi adhuc,

Soterion vultus mei, & Deus meus.

Cy. Quis eiulat pro hoc ostio? tun' putides?

Abiueris consultius, ne quid mali

Tibi grauioris ingruat. *La. Frater sinit, vt*

Ex mense heri vel bucceam capere queam.

Cy. Nihil obtinebis (inquit) sile, aut abi. La. Hec.

Cy. Sedere quiq; vt prandeant modò sympotæ,
 Vorantq; primum ferculum, solus deest
 Merimnus, vt eum dii morantem fame necent.
 Sed eccum adest: eo vt ipsum adesse nunciem,
 Et vt secundas administrem mox dapes.
 La. Heu quisquis es miserere Lazari, fame
 Qui deficit.

ACTVS .IIII. SCENA .III.

Merimnus. Lamargus. Dæmones. Fratres.

Quid hoc cadaver ad ostium?
 Salue e fratres, cōbibones strenui.

Læ. Ades, sede, quid vsq; adhuc moratus es?
 Pro more nunc mensæ meæ locum tenes
 Nouissimum. Mer. Nouissimum primum mihi
 Videor locum ad patinam occupasse dapibilem. At
 Volo, ne quis interturbet hanc cum his hostibus
 Meam palestram sciscitationibus,

Læ. Haha he, id quidem frater vetas scitissimè.
 Nos nostra promoueamus ampla pocula,
 Donec Merimnus carniū vnum aut alterum
 Talentum edax glutuerit. Mer. Ridete vos,
 Potate vos, ego consulam stomacho meo.

Læ. Sic censeo frater. Sed interim puer
 Cùm abstuleris hæc, aliud repone ferculum.
 Tibi Dæmones hunc cantharū amplum præbibam.

Dz. Hunc non recuso, nec secundum, aut tertium.
Verum absq; cantu commode non hausero.

Læ. Cantate, vt & ego commodius exhauriam.

Quid cãtici? **Dz.** Vulgare. **Læ.** Puer infunde, quod?

Cantio compotantium Iambico dimetro.

Dz. Circumferatur cantharus. **Læ.** Noui probè.

Circūferatur cãtharus, cãtharus, canth. canth. cant.

Exhauriendus singulis.

Fra. Admotus ori cantharus, cant. cant. & c.

Exhauriendus funditus.

Læ. Exhaustus hic est cantharus, canth. & c.

Et porrigetur proximo.

Fra. Circumferatur cantharus, canth. & c.

Exhaustus est. & c. per singulos, vt su. conuinas.

Læ. Appositum vt est nobis secundum ferculum,

Per singulosq; exhaustus hic est cantharus,

A poculis & cantibus iam paululum

Superfedendam existimo. **Mer.** Næ ego in tuam (vt

Patinae vacem) pedibus eo sententiam.

Læ. Hem, quisq; quod magis libet præhendito,

Mensam meam volo cuiq; liberam.

ACTVS .IIII. SCENA .IIII.

LAZARVS SOLVS.

O Cui Deus tantam amplitudinem dedit
 Rerum omnium, Laemarge locupletissime,
 Qui frugibus, qui pascuis, qui copia
 Argenti & auri maxima mortalibus
 Præ cæteris ditatus es, per viscera
 Pietatis in nos optimi Dei orato
 Et obsecro, vt parumper huc oculos tuos
 Flectas, meiq; miserearis Lazari.
 Non æs tuum, aut vestes tuas, non quod tuam
 Rem familiarem minuat, aut grauet expeto,
 Tantum dari mihi miculas, quæ decidunt
 Mensæ tuæ, mi domine supplex postulo.
 Inedia enim iam quatriuana squalidus
 Tabeo miser. Te moueat age communis hæc
 Mortalitas, communis omnium parens,
 Communis omnium Deus. Perpende quod
 Pietate miseris præstita, non hoc modo
 Merebere, vt lauderis à mortalibus,
 Sed & à Deo immortalibus donaberis,
 Tum gratia tum gloria. Nec aliquod hinc
 Dispendium facies, sed amplo fœnore
 Compendium. Nam fœneraberis Deo,
 Si pauperi misereberis, commissaq;
 Crimina eleëmofynis tuis redemeris.
 Eia ergo paulum respice, & vide caput,

Manus, pedes, ceteraq; membra corporis
Ita obesa tabo, & purulenta, vt non queam
Loco moueri quolibet, & amara mors
Mihî imminet, si abs te nihil recepero.
Nam cor meum defectio atq; angustia
Tenet vltima, & fatiscit æger spiritus.
Quare age domine sine buccam mihi porrigi.

ACTVS .IIII. SCENA V.

Læmargus. Thrasus. Triphera. Fratres. Cynopa.

Q Vis gānit hic pro foribus? An nō crebriter
Interminatus vtriq; sum, ne quemlibet
Quouis modo mendiculorum, herilibus
Admitteretis ædibus, si quo minus
Vos mox futuros vlmecos? Nulli omnium
Neq; putrido huic, qui se vocauit Lazarum,
Vel miculam dare panis est sententia.

Fra. Proba hæc quidem sententia. Hi conuiuium
Turbant suis clamoribus, nares quoq;
Nostras malis lædunt suis fœtoribus.

Try. Et ego prius tibi Thraso iussi serio,
Vt hos abigeres fustibus longissimè.

Thra. Id sedulo equidē fecerā, nam & Lazarū hunc
Duris cecidi cestibus. Veruntamen
Culm promouere suos gradus non possiet,
In alterum minus frequens latus ædium

Retraxi eum, misertus aegritudinis.

Læ. Tun' furcifer miseratus hunc fœdissimum,

Imperia herilia negliges? I denuo, atq;

Hunc Lazarum (nisi abeat) ad coruos trahe,

Nisi cute noua illico velis vestirier.

Thra. Eo. Læ. Abi. Cynopa iuramenta hæc fercula

Sepone, & assa repone, tracta verubus ex

Feruentibus: quòd hi voluptuarij

Assa esse, quàm quæ elixa sunt, opsonia

Magis appetunt. Nos nostra agamus poculis.

Fra. Non absq; cantu proprio. Læ. Placet admodū.

Ego præcinam, succinite vos alacriter.

¶ Cantio compotantium vina,
Iambico dimetro.

Propino cyathum proximo,
Exhauriendum sedulo.

Propino cyathum proximo, propino.

Fra. Apponit ori blandulum

Exhauriendum poculum falerni.

Læ. Videte fundum in poculo,

Quod ebibi iam sedulo.

Videte fundum in poculo. Videte.

Fra. Replete vino blandulum

Huic porrigendum poculum propinquo.

Dæ. Propino cyathū. & c. per singulos, vt sup. cōui.

Læ. Tantū moratus furcifer? Th. Modò propro.

D .L.

Lx. Claude ostium. Heus adfer Cynopa ferculum.

Vbi iam quieuit poculum, Cy. Hem tibi ferculum.

Lx. Mutato quadras primulū. C. Hem tibi quadras.

ACTVS .IIII. SCENA .VI.

Thrasus. Lazarus.

Q Vid hoc noui? lingūt canes miser! hulcerz,
Iam non valet herū arguere parsimoniaz,
Cuius canes gratis medentur cruribus.

Heus tu hulcerate, respice huc: quid mussitas?

Dormis ne stupide Lazare, an vigilas? Cedo,

Loquere mihi, surgas oportet ocyus,

Et vltro abire, vel abstrahi in malam crucem,

Heus stupide surge, surge, surge. Vt est miser?

Proh Iuppiter, morti hic videtur proximus.

Stupor, paroxysmus, oculi attoniti, quies,

Mortis propinqua indicia sunt. Heus Lazare,

La. Domine Deus, multo mihi melius mori,

Qz viuere. Thra. Heus heus Lazare. La. O amice mi,

Sine me obsecro in tranquillitate mori, cui in

Tranquillitate viuere haud permittitur.

Me sustine obsecro paululum, post hunc diem haud

Erit molestus Lazarus. Thr. Proh Iuppiter,

Hic moritur, atqz sola inedia moritur, vt

Omnes herum Dei supernè concrement.

Qui non sinit vel miculam in rerum omnium

Affluentia pauperibus elargirier.

Ego verna sum, nil possidens, malo tamen
 In seruitute degere, ac cum diuite hoc
 Affluere, sed nil pauperibus impendere.
 Dolor afficit me, & horror ingens occupat
 Mentem meam, præ sente veluti numine.
 Ibo intro, vt hæc hero meo renunciem.

ACTVS .IIII. SCENA .VII.

Thrasus. Lamargus. Coniux omnes. Angelus.

HEus heus. Læ. Quid est? Thr. Aperito mox.
 Læ. Insanus es?

Quid clamitas? Thra. Huic Lazaro mors imminet.
 Oculi stupentes, rigida frons, labra pallida
 Mortem propinquam nunciant. Læ. Sine ergo, ne
 Torqueat aliquis in nos necis calumnia m.
 Ingredere: nos indulgeamus epulo. Vt est
 Amice Dæmones? Vt vxor est? Vt est
 Fratres mei? Moriatur hylcerosus hic,
 Obstreperus hic, nobis molestus Lazarus.
 Nos nostra agamus Dæmones, tu his clunibus
 Lepusculi clunes tuos pasce. Hósq; tu
 Merimne quin capunculos deartuas?
 Quin vxor hæc discerpis altitia? Quid hos
 Fratres mei non disseccatis turdulos?
 Perdiculas, ficedulas, & mergulos?
 Porrigite, vt hæc pellamus vltro tædia,
 Cynopa, sæ vini adferatur copia. Fra. Hem.

Pellamus vltro tædia. Læ. Vt mea amiculi.
Res familiaris complacet? (quo fit quòd hic
Ansam iocandi & fabulandi præbeat.)
Quæ cuiq; pulchra visa sint, hæc ordine
Laudabitis. Dæ. Bellissimo bella vxor est.
G. Domus àpla. Cib. Familia àplior. Eto. At àplissi-
Hic apparatus. Apli. Liberi om̃ibus eminet. (mus
Læ. Merimne ager qui sese habet? nam te foris
Venisse dudum suspicor. Me. Quàm vberrime
Frumento, oliuo, vino, & alijs arborum
Confertus est tibi fructibus. Caulæ gregum
Pecudumq; stabula plena sunt, & pascuæ
Lætissimæ, adeo vt amplius nil postules.
Nam tanta copia fructuum est, vt in horreis
Tuis vel apothecis recundere nequeas.
Læ. O fors. quibus te laudibus dignè efferam?
Quòd cuncta succedant mihi ex sententiâ?
Sed hoc malum, quòd nesciam fructus meos
Quò conueham Nihilominus sic fecero.
Ruptis veteribus horreis noua denuo
Et ampliora extruxero, quo congeram
Quicquid mihi natum est in agris fructuum.
Tum dixero in iucunditate animæ meæ:
Euge anima mea, nunc multa habes bona in horreis
Reposita in annos plurimos, quiesce, ede,
Eibe, & epulare, pro tuo solatio.

Eia ergo amici epulemur, & solatio
 Fruamur hoc die, & per omnia tempora.
 Ang. O stulte, mox animam tuam repetent, & hæc
 Quæ congregasti, cuius linæ futura sunt?
 Iam finis erit omnis tui solatii.
 Læ. Quis tu? Ang. Dei sum nuncius. Mors imminet
 Tibi, nec in diem alterum victurus es.
 Vx. Quid concidit Læmarge mi vultus tuus?
 Quid pallor hic, subitusq; te tremor occupat?
 Quid habes anima? Fr. Læmarge quid nos territas?
 Læ. O amiculi, mors imminet, mors imminet.
 Fr. Mors tibi? Læ. Mihi, Deus mihi locutus est,
 Mors imminet, mox irruere videbitis,
 Qui animam meā rapiant ad atra tartara. Vx. Heu!
 Læ. Animæ male est. Dæ. Clauso ostio ponendus est
 In lectulo. Fors obrutus potu ac cibo.
 Dum cubuerit ea digeret. Fr. Bene consulis.
 Ponatur hoc in lectulo, medicus quoq;
 Mox advocatus, consulat quid factu opust.
 ¶ ACTVS .III I SCENA .VIII.
 Diaboli. z. Angeli. z. Lazarus. Fratres.
 Asta. **Q**uò sacculum fers Belial?
 Bel. Ad hunc voracem diutem.
 Ast. Quis vñs istic sacculi?
 Bel. Feram inferemus blandulam.
 Ast. Tam delicatam hanc animulam?

Bel. Hanc blandulam & vagam animulam.

Ast. Hic Lazarus ne noster est?

Bel. Frius istud explorandum erit.

Ang. Morti propinquat Lazarus, fame & siti

Confectus, ad epulonis huius ianuam

Venite, consolemur ipsum, vt hostibus

Procul fugatis, carnis hoc ergastulo

Soluamus, & sinui inferamus Abrahæ.

Ang. Eamus vt tandem quiescat Lazarus.

Ang. Eamus. En q̄ verus est sermo Dei.

Ang. Iustus perit, nec quispiam.

Qui curet, est. Aufertur hinc,

Nemóq̄ qui considerat.

Aufertur impio gregi

Viventium, in pace attamen

Erit sepultura ipsius.

La. Quid vos mihi cruentæ adestis bestiæ?

Non vestra me ingluuies, sed Abrahæ sinus

Excipiet, haud vestro barathro cibus ero.

Ang. Quid Lazaro funestæ adestis bestiæ?

Non vestra cum ingluuies, sed Abrahæ sinus

Excipiet. Ite, aliam feram venam: ini. Dia. Hau.

Fr. Papæ, papæ: q̄ hæc mōstra sunt, fugiamus hinc.

¶ Chorus, seu hymnus Lazari morientis,
ex psalmo. 31. In te domine sper.

Cum tibi fidam dominator vni
 Orbis, haud quaquam pudeam in æuum,
 Hac me ab ærumna, tua in æquitate
 Eripe tandem.

Ang. Ad sinus blandos Abrahæ vocaris,
 Lazare fide.

Flecte ad infirmum pietatis aurem
 Sordidum ac fontem tibi supplicantem,
 Ut metu mortis celer eruas me, &
 Faticibus orci. Ad fin. &c.

Esto protector Deus, atque asylum
 Hostibus cincto, pauido, ac relicto,
 Quo tibi acceptam referam meam omnem
 Usque salutem. Ad fin. &c.

Namque tu virtus mea, tuque asylum
 Vnicum, quo fugiam misellus.
 Ac tua me pro bonitate duces,
 Enutriesque. Ad fin. &c.

Me abdito educes laqueo redemptor,
 Quem tetenderunt misero dolosi.
 Quando protector meus es fidelis
 Solus ubique. Ad fin. &c.

Ergo commendo dominator orbis
 In tuas palmas animam hanc, ut ipsam
 Morte ab æterna redimas misertus
 Vere redemptor. Ad fin. &c.

Ang. Altissimum posuisti in hoc
Tibi refugium Lazare.
Nullum tibi adueniet malum,
Nec plaga tuo habitaculo. In Abr. & c.

Quod angelis magnus Deus
De te suis mandauerit,
Vt te tuis in omnibus
Itineribus custodiant. In Abr.

Manibus suis te baiulent,
In lapide ne offendas pedem,
Pede cum leone draconeq;
Basiliscum & aspidem teres. In Abr.

¶ Repetitio angelorum ad angelum.
In Abrahæ sinu malis
Pulsis quiesces Lazare.

ACTVS V. SCENA .I.
Typhlus. Bronchus.

CVm iam putem mi Bronche dinitis illius
Dudum solutum prandium, & aliquid solet
Subinde (vt inquis) diuidi indigentibus,
Quid si eminus petamus a dâs denuos?
Br. Rectè è eminus, nam cominus cum panibus
Condiuidantur verbera. Sequere, dux ero.
Ty. Sequor, præi longe & scorsim ab ostio.
Br. Heu heu domine Deus, quid aspicio eminus?

Ty. Quid? Br. Lazarum. Ty. Quid Lazarum? Br.
Heu me, mortuum.

Ty. Quid mortuum? Non spero. Qui fieri queat?
Te fallit aspectus. Br. Utinam, quia mortuus.
Iam doleo quod modo buceas e dentibus
Eripuerim miserrimi. Ty. Mi Lazare
Homo Dei, tu mortuus? Iam non queo
Quin lachrymer. Sed Bronche quid consilij habes?
Haud canibus hic linquendus est. Br. Minime, ast ego
Transferre possum neutiq. Ty. Id equidem scio. At
Tu diriges me, & commode quantum vales
Mecum cadauer eriges, ego in humeris
Te prauis gestum sepulturae inferam, &
Terra obruiam. Br. Bene consulis, sed celeriter
(Qz in aedibus tumultus est) agenda res,
Ne prodiens huc quispiam nos opprimat.
Tu hunc prendito humerum dexterum. Ty. Hem.
Br. Viriliter.

Ty. Paulo altius leuato: sic, placide prai.
Melior mihi videor, qz hunc ferre mereor.
Crepit ostium, desecte gressum in viculum.

ACTVS V. SCENA .II.

Oeconomus. Triphera. Daemones.

TAnto in pauore, ree deplorata erit
Consilto opus, nostru vt malu meliusculum
Fiat. Hera, si nos audias, cadauer hoc

Foras iubebis extrahi execrabile,
Ne plus mali nobis per ipsum impendat.
Tri. Virum meum ego foras trahi iubebo? Oc. Tu?
Si me audias. T. Et quo foras? Oc. Procul è domo, in
Malam crucem, quòd destinatum orco vides,
Atq; maledicto obnoxium. Tri. Video. Heu dolor.
Sed absq; pompa, & absq; honore funeris?
Oc. Absq; omni honore, non secus q̄ asinum obruas,
Q; minime eum deceat honore prosequi,
Quem iustus arbiter Deus reiecerit,
Dæ. Suades bene Oeconome mea ex sententia,
Foras trahi sinamus illud, quod Deus
Adeo pauendo prodigio his in ædibus
(Vt proh dolor videmus) execratus est,
Ne nos quoq; similis calamitas opprimat,
Qui neutiq; illo sanctius vitam egimus.
Tri. At hoc cui negotium commiserò? An
Domestico, quo tum mihi tum familiae
Tum fratribus sit sempiterno opprobrio?
Oc. Minime, sed introductus est paulo prius
Huc Buttubatta exoticus, cui tradito
Philippeo vno aut altero cadauer hoc
Peplo obuolutum dabimus, vt priusquam heri
Necem resciscat populus, extractum foras
Loco in prophano procul ab vrbe humo obruat.
Dæ. Rectè quidem tu denuo, quia tu neutiq;

Populo potest, quod accidit, cęlarier.
 Tri. Quid, si tamen dicamus hunc solita nece,
 Quam repente, mortuum? Quid ni queat
 Cęlarier? Oe. Profectò domina non queat,
 Sunt nancy pueri, sunt puellę, sunt quoq;
 Mancipia rimosa tibi vbiq; per sua.
 Nihil queat fore tacitum, vt si leam interim,
 Q; hanc necem Deus arbiter sic horridam
 Nunq; premi silentio passurus est.
 Quam in hoc parauit, vt esset exemplo omnibus.
 Agamus igitur, ne furorem & impetum
 Populi in te, & in fratres, & in domum tuam
 Q; plurimum inuisam excitemus, neq; Dei
 Iudicia formidanda contra nos magis
 Hinc prouocemus. Tri. Occidi miserrima.
 Dę. Sic expedit Triphera. Oe. Imò nō solū expedit,
 Sed & necesse plurimum, ac tutum quoq;
 Fętoribus prę maximis. Tri. Fiat igitur,
 Quod vtile in commune vos decernitis.
 Oe. Iam sapis, eamus intrò, & hoc negotium
 Mandemus huic exotico. Dę. Triphera prę.
 Tri. Hei fętor intolerabilis. Dę. Nasum obstrus.

ACTVS V. SCENA .III.

Trasus. Cynopa.

Hic tantus est fętor putris cadaueris,
 Vt in ædibus nulli queant consistere.

Subduxero me aliquantulum, & me dixerō,
Qui abest, Cynopen hic foris morari, vt hac
Occasione liberer fœtoribus.

Qz iusta sunt magni Dei iudicia, nam

Qui Lazari fastidiebat hulcera,

Jam putris omni familiæ est fastidio. Ast

Vbi Lazarus? Num mortuus translatus, &

Sepultus est? Malim cum eo me mortuum,

Qz cum verace viuere, & epularier.

Malint quidem, quæ gesta sunt, silentio

Tegi, at expedit palam indicari, quid domi

Nostræ accidit, Læmargus vt hic extinctus est.

Clamabo, & eiulabo tanq̃ tristior.

Heu heu tribules, res dolenda hic accidit,

Herus meus Læmargus infœliciter

Extinctus est. Cy. Quid debriatus clamitas?

Thr. Adest Cynopa vini onustus vtribus,

Haud quaq̃ in vsum suauis conuiuantium.

Cy. Quid raue rabula inebriatus clamitas?

Thr. Nec ebrius, nec absq̃ causâ clamito,

Nam extinctus infœliciter Lemargus est.

Cy. Extinctus est? T. Extinctus est. C. Quæadmodus?

Thr. Cum dapilem lætūq̃ se solito magis

Præberet hospitibus, repente è turbine est:

Prolata vox, quam omnes quidem tuim audiuiimus?

Sed solus intellexit is, cui facta erat,

Hunc continens sensum. Illico moriturus es,
 Vt ipse paucis indicauit postea.
 Subito pauet, pallet, tremit, collabitur.
 Dein lectulo cum impositus esset, illico
 Duo monstra in ædes proruant, adeo horrida
 Cynopa, vt atros dæmonas non ambigas.
 Cy. Papæ, quid hoc miraculi? Thr. Audi cætera.
 Diffugimus qui a dæmonibus omnes territi,
 At dæmones (vt credimus) miseram animam
 Quas attulere fusciniis atrociter
 E pectore euulsere, & in teterrimum
 Barathrum indidere, ad inferos vt transferant.
 Post illa nusquam vidimus, sed mortuum ac
 Discerptū heri deprehendimus. Cy. Pauenda sunt,
 Quæ Thræse memoras. At quid vxor apparat
 Cum fratribus pompæ sepulchrali? Thr. Nihil.
 Mens deficit, animus labascit, negligunt
 Omnem sepulturæ apparatus splendidum.
 Asini sepultura videbis extrahi
 Funus foras in glorium. Cy. Quis extrahet?
 Thr. Is Buttubatta lyricrepa & mendiculus,
 Quem hera excipi mandauerat, conductus est,
 Vt id auferat, philippeo quod impij
 Manente funere in ædibus, nemo audeat
 Neq; possiet præ maximis fœtoribus
 Domum ingredi. Cy. Quis audeat nostrum quoq;

Domum ingredi, nisi obruto cadauere?

Thr. Sta hic paululum, videbis omnes progredi,
Sanèq; hero pompam exhibere splendidam huc.

ACTVS V. SCENA .IIII.

Oeconomus. Dæmones, cum familia & fratribus.

Molobrus. Diaboli .II. Serui .II.

PRæite porro, odór ne cadaueris,
Quem pertulimus in ædibus, teterrimo
Etiam foris cogamur affici, & infici.

Fam. Papæ, papæ: quæ horrenda spectra denuos?

Bel. Rapiamus hoc cadauer execrabile,

Polo solóq; pondus indignissimum.

Ast. Quò Belial? Bel. In nostrum amœnū tartarū.

Ast. Rapiamus hoc, rape Belial. Bel. trahe Astaroth.

Ast. Tollamus hinc hoc corpus execrabile.

Dæ. Adhuc ne cessauere spectra? Adhuc ne stat

Feretrum integrum? Oe. Feretrum integrum, neq;

spectra sunt.

Quò se modo vespillo proripit? Dæ. Eccum, adest.

Mo. Quid numinis me in hanc tulit dementiam?

Vt hoc *ἄλυσμα* hinc extrahendum sumpserim?

Horrore tanto vt iam ferè exanimatus sim?

Ades puer, te operi applica, haud modo spectra

Quid hoc rei? Non amodo se torqueant *(sunt)*

Boni viri, pntore enim sunt liberi.

Q. vt animam, sic corpus atri dæmones

In tartarum (velut arbitror) subtraxerint,

Vsq; adeo leuis hæc arca mortualis est.

Verum trahamus, præmium ne subtrahant.

Oe. Non fabulâ di hic est locus, procedite. Mo. Hem.

¶ ACTVS V. SCENA V.

Thralus. Cynopa. Oeconomus.

EN splendidam clarâq; pompam diuitis.

Cy. Nō aliter ac a finus foras eicitur. Th. En.

Qui Lazaro locum negabat publicum,

Propria domo iam pellit. Oe. Quos audio? Cy. Hui,

Videas licet. Oe. Seruate res, mox adero. Thr. Abi,

Absentibus nunc omnibus, sine scrupulo

Eamus intrō, & reliquijs ciborum, & hoc

Baccho cutem curemus. Cy. Id longe optimum.

¶ ACTVS V. SCENA VI.

Læmargus. Abraham.

V Ideo ne te pater Abraham? Abr. Fili vides.

L. Nū & Lazarū in sinu tuo? Abr. vides q̄q̄.

Lz. Mitte obsecro pater Abrahā ad me Lazarū, v̄

Intingat extremum sui digiti in aquam, &

Linguam meam refrigeret, quia crucior in

Hoc igne flammanti miser. Abr. Reminiscere

Fili, quòd in vita tua tua comoda

Acceperis, contrāq; Lazarus mala.

Nunc igitur hic solatio perfruitur, &

Tu affligeris, & super omnia hæc, magnum chaos

Firmatur inter vos & hos, vt qui velint
Ad vos venire, non queant, neq; inde ad hunc
Nostrum locum conscendere. Læ. Id si pernegas,
Mittatur in domum obsecro patris mei,
Nam quinq; fratres sunt mihi, quos terreat,
Ne & ipsi in hunc veniant locum cruciatuum.
Abra. Mosen habent suum, & prophetas cæteros,
Quos audiant. Læ. Non Abraham. At si quispiam
Ex mortuis resurgat, illi creduant.
Abra. Si Moysen non audiunt, neq; quempiam
Qui ex mortuis denuo resurgat, audient.
Te cæterum flammæ manent vsq; in diem
Novissimum, & mecum quiescet Lazarus.

¶ **Oeconomus ad spectatores.**

VOs qui adfuiſtis ludicris, ne ſtate, ſed
 (Si me audiatis) amodo neq; coniugem,
 Neq; liberos, neq; gaſtrimargum ab inferis
 Hodie reuerſuros domum moremini,
 Q; horrida viri impij nece territi,
 Se aliò recipient veſperi, nobiſq; rem
 Omnem domeſticam relinquent vſui.
 Ite: atq; nobis, ſi placuimus, plaudite,

¶ **F I N I S.**